

Sygn. akt II Kp 149/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Katarzyna Czaplicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie Krzysztofa Jacha

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 190 a § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego A. B.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonego **A. B.** z dnia 9 kwietnia 2015r. i utrzymać w mocy postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w Dzierżoniowie z dnia 31 marca 2015r. o odmowie wszczęcia dochodzenia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015r. w sprawie sygn. akt 1 Ds. 386/15 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie odmówił wszczęcia dochodzenia dotyczącego uporczywego nękania w okresie od marca 2014r. do marca 2015r.

w D. A. B. poprzez przesyłanie na jego adres zamieszkania

z częstotliwością 2 razy w miesiącu przesyłek pocztowych adresowanych na nazwisko zameldowanej pod tym samym adresem byłej żony, co wzbudziło u niego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotne naruszenie jego prywatności

tj. o czyn z art. 190 a § 1 k.k. z uwagi na brak znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w ustawowym terminie pokrzywdzony A. B. wnosząc o uchylenie postanowienia i ponowne rozpoznanie sprawy. W uzasadnieniu wskazał, iż zarzuca obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść postanowienia polegającą na przyjęciu, że

w sprawie uporczywego nękania są to tylko przesyłki od (...) adresowane do byłej żony, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnione poczucie zagrożenia oraz istotne naruszenie prywatności, nie wzięto natomiast pod uwagę nękania pokrzywdzonego przez terenowych pracowników windykacji (...), które rozpoczęły się od dnia 25 lutego 2015r. podczas, których zastraszano go policją. Ponadto skarżący zarzucił błąd w postaci nie ustalenia nazwiska pracownicy (...), która w dniu 25 lutego 2015r., która dopuściła się bezprawnego ataku na niego i jego mieszkanie.

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, albowiem zarzuty podniesione przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd rozpoznając zażalenie pokrzywdzonego podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie, iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu,

a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Przestępstwo z art. 190 a § 1 k.k. popełnia ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Głównym znamieniem strony przedmiotowej art. 190 a § 1 k.k. dotyczącym sposobu działania sprawcy jest znamię uporczywego nękania. Nękanie to świadome i zamierzone działanie sprawcy, które obejmuje powtarzające się akty zbliżania się do ofiary, np. śledzenie jej, komunikowanie się wbrew jej woli, zwłaszcza składanie niechcianych przez nią propozycji, oświadczeń, deklaracji itp. Należy podkreślić, że powyższe akty wykonawcze muszą ponadto cechować się uporczywością, muszą się powtarzać. Jednorazowy akt nie będzie nigdy uporczywy. Ofiarą zamachu przestępczego będzie zawsze „inna osoba”. Osobę tę nękać można co prawda niekoniecznie bezpośrednio, lecz także za pośrednictwem osoby jej najbliższej. Znamię uporczywości, obok elementu strony przedmiotowej, zawiera także element strony podmiotowej,

tj. przesądza konieczność istnienia winy umyślnej. Nie można bowiem „uporczywie nękać” nieumyślnie. Przestępstwo z art. 190 a § 1 k.k. jest przestępstwem skutkowym, gdyż niezbędny będzie skutek w postaci wzbudzenia u ofiary poczucia zagrożenia. To znamię strony przedmiotowej wymaga jednak dodatkowo stwierdzenia, że wzbudzenie poczucia zagrożenia nie tylko było psychologicznym faktem, lecz fakt ten był jeszcze dodatkowo „uzasadniony okolicznościami”. Nie wystarcza, że ofiara się boi, bać się musi w sposób usprawiedliwiony. Podobnie w przypadku naruszenia prywatności jako jedyne następstwa uporczywego nękania trzeba będzie ustalić, czy naruszenie to było istotne.

W realiach niniejszej sprawy odnośnie opisanych czynów należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał nie pozwala dostatecznie wskazać popełnienia czynu zabronionego. W toku przeprowadzonych czynności ustalono, iż pod adresem zamieszkania A. B. poza nim i dwoma jego synami zameldowana jest jego była żona M. B. i trójka dzieci. Była żona skarżącego – M. B. wraz z synem i dwiema córkami od około 5 - 6 lat nie przebywa pod adresem zamieszkania, albowiem mieszka i pracuje w Szwecji, a dzieci uczęszczają tam do szkoły. Od marca 2014r. na adres zameldowania M. B. zaczęły spływać przesyłki pocztowe wysyłane przez firmę windykacyjną (...) S.A. z siedzibą we W.. Przesyłki te A. B. odsyłał do nadawcy wraz z informacją, iż M. B. nie przebywa pod wskazanym adresem od kilku lat oraz że nie ma z nią kontaktu i zna adresu pod jakim przebywa. Przesyłki z firmy (...) S.A.

z siedzibą we W. adresowane na M. B. przychodzą na adres zamieszkania skarżącego średnio dwa razy miesięcznie. Ponadto w miejscu zamieszkania A. B. pojawiają się windykatorzy poszukujący jego byłej żony i próbujący nawiązać z nią kontakt.

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez Prokuratora nie dopuszczono się żadnych błędów konsekwencją, których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność